

Abstrakt

V prvním článku práce zkoumám vliv upomínek a formulací použitých k vyvolání empatie a altruistických motivů na ochotu darovat krev. Provedla jsem randomizovaný experiment v reálném prostředí s 3236 dárci krve z Bosny a Hercegoviny a testovala efektivitu způsobu formulace dopisů žádajících o darování krve. Dále jsem testovala účinnost samotného dopisu, který sloužil jako upomínka důležitosti darovat krev. Základní skupina neobdržela žádný dopis. Dalších sedm skupin dostalo dopisy, které se lišily formulací cíle darovat krev – zda byla identifikována konkrétní „obět“ – a pohlavím „oběti“. Zjistila jsem, že upomínka o potřebě darování krve v podobě jednoduchého dopisu zvyšuje pravděpodobnost darování krve o 6,44 procentního bodu (62 %) ve srovnání se základní skupinou, což naznačuje, že upomínky jsou nákladově efektivní nástroj. Zároveň jsem zjistila, že formulace dopisu má relativně malý účinek.

Druhý článek předkládá první důkaz existence genderově založeného zvýhodňování při dárcovství krve v situacích, kdy je v sázce lidský život. Provádím terénní experiment s dárci krve z Bosny a Hercegoviny. Při experimentu exogenně manipuluji se signalizací pohlaví příjemce krve přidáním jeho/jejího jména a fotografie k dopisu s žádostí o darování krve. Motivována publikacemi o identitě testuji vliv sdílené identity mezi dárcem a příjemcem na chování dárců ve dvou charakteristikách – pohlaví a věk. Zjišťuji, že pravděpodobnost darování krve je o 7,43 procentního bodu vyšší (na 1% hladině významnosti), pokud je potenciální příjemce stejného pohlaví. Tento výsledek je dán převážně mužskými dárci, kteří darují krev příjemcům mužského pohlaví. V kontrastu ke genderové identitě zjišťuji, že věk podobný příjemci krve má relativně malý vliv. Identifikací důležitých faktorů, které ovlivňují ochotu

darovat krev, mají mé výsledky implikace pro lepší cílení kampaní, které mají za úkol zvýšit dárcovství krve.

Třetí článek zkoumá fenomén konstantní poptávky po postgraduálním a postdoktorandském vzdělávání v přírodních vědách, která zůstává přibližně neměnná navzdory zhoršujícím se kariérním vyhlídkám v akademické sféře. Zkoumáme, zda tento fenomén lze zdůvodnit přehnaným optimismem studentů doktorských programů ohledně akademického trhu práce. Zjišťujeme názory a kariérní preference výběru studentů doktorských programů chemie v USA skrze nové dotazníkové šetření. Součástí šetření je náhodné přiřazení respondentů do kontrolní skupiny nebo jedné ze dvou skupin, v rámci kterých jsou poskytnuty různé strukturované a nestrukturované informace o skutečném stavu akademického trhu práce. Zjišťujeme, že postgraduální studenti jsou přehnaně optimističtí ohledně svých vyhlídek uplatnění v akademii a publikování v top časopisech. Ačkoliv poskytnutí obou typů informací, strukturovaných i nestrukturovaných, je vedlo k přehodnocení svých názorů na trh práce, nenacházíme konkrétně u studentů s vysokými počátečními očekáváními vliv poskytnutých informací na pravděpodobnost usilování o postdoktorandskou pozici nebo jejich spokojenost s rozhodnutím studovat PhD a skutečnými kariérními výsledky dva roky po intervenci.